

fleste Huusmand, der ere i en saa uheldig Stilling, have meldt sig og være komne ud af den allerede i det første Aar. Jeg kan derfor ikke Andet, end fremdeles nære det Ønske, at Loven maa udkomme, og at den maa udkomme snart. Men, hvad det Punkt angaaer, om man skal sætte 15de Martis som den Tid, inden hvilken Afslutningen skal have fundet Sted, eller ikke, da er det overmaade vanskeligt at afgjøre. Jeg troer rigtignok, at, hvis man bibeholder Loven saaledes som den er affattet „inden 1ste Mai“, vil der alligevel være Haab om, at de Forretninger, som vilde være blevne udførte til 15de Martis, hvis man tog denne Termin, ville blive udførte lige tidligt alligevel. Enhver, der har med disse Forretninger at gjøre, vil vist bestræbe sig for at udføre dem saa hurtigt som muligt, og man kan derfor vel nære det Haab, at det ikke i Livet vil vise sig saaledes, at den Arbejdsberettigede vil blive nødt til at renoncere paa Arbejde, ifølge Forretninger, som ere blevne afholdte i den sidste Deel af April Maaaned. Jeg haaber, at Afslutningsmændene ville kunne blive færdige alligevel saa tidligt, at den Arbejdsberettigede vil kunne faae det nogenlunde betids at vide i Forveien. Men i alt Fald forekommer det mig, at, jo mere man indskrænker Tiden, jo mere man binder den til bestemte Datoer, destomere vil man udsætte sig for Overlæse fra begge Sider, hvorimod man ved at lade den staae hen saaledes som i Loven, uden at nævne noget andet bestemt Tidspunkt end det, der nødvendigt fremgaaer af Forholdet selv, vil give et meget friere Spille- rum, og jeg troer da, at Forholdet vil udvikle sig meget mere jævnt. Men jeg nægter ikke, at, nærer man nogen Frygt for, at de Arbejdsberettigede paa denne Maaede skulde komme til at lide noget særdeles Tab, saa laaber det sig vel af dette Hensyn forsvare at sætte 15de Martis. Det er en Ting, hvorom der meget godt kan være to Meninger, og da Diskussionen var saa overordenlig kort, da Sagen blev behandlet forrige Gang, kunde det vel for tjene en nøiere Overveelse, hvad der er rigtigt eller ikke.

Med Hensyn til de Oplysninger om de praktiske Forhold, som man har begjert, da forholder det sig rigtigt, at det kun er i et

enkelt Amt, nemlig Odense Amt, hvor Afslutningen allerede er i fuld Gang. Der er blevet udført adskillige Forretninger, og der er for en almindelig Arbejdsdag — for en Høstdag er det nemlig anderledes — bleven fastsat en Betaling af 18 Sk. indtil vedkommende Huusmands 55de Aar, og fra den Tid 14 Sk., en Godtgjørelse, der ingenlunde er langt fra hvad der ellers i Landet er betragtet som rundelig Godtgjørelse for en Arbejdsdag. Dette har jeg ikke villet undlade at oplyse, da jeg er bleven spurgt derom. Hvad derimod de andre Amter angaaer, da er der fra enkelte Amter, nærmest her ved Byen, indkommet paatrængende Klager over, at det ikke var muligt at faae Sogneforstanderskaberne til at foretage Valg; de gjorde sig skyldige i de meest behynderlige Feiltagelser med Hensyn til disse Valg. De, som til Gaardmandshoveri-Afslutningen havde valgt Mænd ifølge Loven, vægtede sig ved at vælge med Hensyn til Huusmandsloven, idet de troede, at, naar de havde valgt efter den ene Lov, saa maatte det være nok; kort sagt, disse underlige Feiltagelser, som saa ofte vise sig paa dette Punkt af Administrationen, have ogsaa vist sig i fuldeste Maaede med Hensyn til disse simple Valg, og ikke saa Sogneforstanderskaber have vist en saadan Tilbageholdenhed i saa Henseende, at det har været fornødent at skrive til Amtmændene om under daglig Mølt at paalægge Sogneforstanderskaberne at foretage Valgene, eller i alt Fald at suspendere de nuværende Formænd og søge andre Formænd konstituerede, for at Valgene kunde finde Sted. Bestemt Underretning i denne Henseende har jeg, som sagt, kun modtaget fra enkelte nærmest her omkring liggende Amter, og det er mig forsaavidt ikke bekendt, at det Samme er Tilfældet i de øvrige Amter; men jeg har nok tænkt mig, at det væsentlig saa hos Sogneforstanderskaberne, naar Listerne ikke vare færdige uden for nogle ganske enkelte Amter. Jeg har iøvrigt gjort nogle Formænd opmærksom paa, at de ikke burde undlade at bekendtgjøre Listerne over de allerede valgte Voldgiftsmand, fordi der endnu manglede nogle Enkelte; de kunde jo altid give en ny Bekendtgjørelse og deri optage dem, der manglede i den første; og jeg har ligeledes gjort opmærksom paa, at,